

forstaar jeg ikke Grunden til. Vi har derfor foreslaaet, at medens København, den store Hovedstad med sine $\frac{1}{2}$ Million Indbyggere, holdes udenfor de almindelige Byer, klassificeres disse slet ikke, men de stilles alle under lige Vilkaar. Vi er da gaaet Middelvejen mellem de 1,600 og de 1,400 Kr. og har sat 1,500 som ens Tal for dem alle. Og da det nu er saa, at der er adskillig flere Købstæder med under 20,000 Indbyggere end med over dette Tal, kan det sikkert ikke bebrejdes os, at vi har gjort Vilkaarene for Smaafolk i Købstæderne ringere end Ministeren. Dernæst er der Landdistrikterne og Stationsbyerne og de bymæssige Bebyggelser. Det Skel, der i Regeringsforslaget var sat imellem disse, har vi ikke ønsket at opretholde saa lidt som Skellet mellem de større og de mindre Købstæder. Vi har derfor slaaet dem sammen og taget Mellem-tallet mellem 1,100 og 1,300, altsaa 1,200 Kr. De mindre velstillede Folk, som kan blive Medlemmer af en Sygekasse, og hvis Tal er større i Landdistrikterne end i Stationsbyerne og de bymæssige Bebyggelser, vil neppe sige os Utak, fordi vi er gaaede til denne Forandring. Saa var der Børnetillægene. Ja, det er rigtigt, at vi foreslaar, at Børnetillægene skal være 150 Kr. for det første Barn og 100 Kr. for hvert efterfølgende, for det er i Overensstemmelse med, hvad det Udvalg har foreslaaet, som i sin Tid var nedsat til at fremsætte Forslag til Revision af Sygekasseloven. I dette Udvalg havde det ærede Medlem fra Præstø ogsaa sin gode Repræsentant, og denne gode Repræsentant gik med til det samme. Hvor kan det saa være en Forbrydelse af os, at vi er gaaede med dertil?

Saa talte det ærede Medlem ogsaa om en københavnsk Arbejder, som af Hensyn til sine Børns Sundhed flyttede ud til Rødovre, hvor Levevilkaarene ikke er bedre end inde i Byen, og hvor han havde en daglig Udgift til Befordring. Det ærede Medlem sagde, at for at han der kunde være Medlem af Sygekassen med Statstilskud, maatte hans Indtægt ikke overstige 1,450 Kr., medens han herinde i København, altsaa hvis han ikke var flyttet over Grøften, maatte have en Indtægt af 2,050 Kr. Jeg tror, det vilde være overordentlig dumt af denne Mand at foretage dette Skridt over Grøften, men selv om han gør det af Hensyn til sine Børns Sundhed, kan jeg ikke tænke mig, at et Udvalg, der altsaa indrømmer, at Levevilkaarene paa den anden Side af Grøften er ganske de samme

som paa den københavnske Side, vilde straffe vedkommende ved at sætte ham udenfor de statsunderstøttede Sygekasse-medlemmers Kreds.

Jeg vender mig saa til det ærede Medlems Omtale af Statstilskuddets Fordeling, altsaa vort Ændringsforslag Nr. 15 til § 13. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg nævnede, hvad Nedsættelsen eller Førøgelsen af Statstilskuddet vilde blive pr. Medlem, og han lod lidt haanligt, syntes det mig, skimte igennem, at jeg havde talt om disse faa Øre. Det lød saa uskyldigt, sagde han, men noget ganske andet vilde man faa at se, naar man saa paa Hovedsummerne. Maa jeg først gøre opmærksom paa, at jeg, hvis jeg som Udvalgets Ordfører, i dette Tilfælde Flertallets Ordfører, skulde fremkomme med en ædruelig Forklaring af, hvad dette Ændringsforslag vilde sige, kun havde den ene Vej at gaa at nævne Forskellen pr. Medlem. Jeg kunde naturligvis ved Siden af have nævnt Totalsummen, men hvis jeg alene havde nævnt Totalsummen, havde Fremstillingen været falsk, thi man maa vel huske paa, at Medlemsantallet i de fire Grupper af Sygekasser er i høj Grad forskelligt. Medens der er 163,000 Medlemmer — jeg nævner kun runde Tusinder — i de københavnske Sygekasser, er der 126,000 i Købstædernes Sygekasser, og der er 191,000 i Sygekasserne i Øernes Landdistrikter og 228,000 i Sygekasserne i de jyske Landdistrikter. Hvis jeg her blot havde nævnt Hovedsummerne, vilde det have været en helt forkert Forklaring af det virkelige Forhold. Forholdet er saaledes, som jeg har nævnt, at de københavnske Sygekasser vilde miste 38 Øre pr. Medlem, og at Købstædernes faar 7 Øre mere pr. Medlem, Sygekasserne i Øernes Landdistrikter 65 Øre og Sygekasserne i de jyske Landdistrikter 84 Øre pr. Medlem. Derved tager vi ifølge vort Ændringsforslag fra de københavnske Sygekasser 62,436 Kr., som foruden det yderligere Tilskud, Staten skal give, tjener til at give de Sygekasser, der trænger haardest, et større Tilskud. Jeg har i sin Tid i Udvalget — og ærede Medlemmer af Udvalget ved, at jeg i særlig Grad har beskæftiget mig med dette Spørgsmaal — haft mine Betæneligheder ved at fratage de københavnske Sygekasser en saa stor Del af det Tilskud, de ifølge den nugældende Lov oppebærer, men jeg indrømmer, at mine Betæneligheder er svundet og syndet i forbavsende Grad.

Det ærede Mindretal stiller nøjagtig